

3. Boží plán spásy v Ježíši Kristu a v poslání církve

(dějiny spásy ve SZ a NZ,

spása v Ježíši Kristu,

**antropologické východisko – lidská osoba v plánu
spásy,**

poslání církve)

- Bůh od počátku tvoří svět se úmyslem **přivést člověka k účasti** na božském životě (LG 2).
- Proto posílá na svět svého Syna, aby nejen lidi vysvobodil ze smrti, které propadli hříchem, ale také přivedl k Otci.
- Bůh si nepřál spasit lidi jednotlivě, ale vytvořil z nich Boží lid (LG 9). Od počátku připravoval církev, kterou založil Kristus, zjevnou se stala vyjitím Ducha o letnicích (Sk 2), dovršena bude na konci času.

LG 2

*Bůh Otec stvořil svět **svobodně ze své dobroty** a rozhodl se **povznést lidi k účasti na božském životě**.*

Michelangelo (1508–1512)

Kristus „je věrný obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo“ (Kol 1,15).

- „...všechno je stvořeno skrze něho a pro něho“ (Kol 1,17)

Sv. Pavel – El Greco (1608-1614)

*Věřící v Krista se rozhodl **svolat vjedno v církvi**. Tu **připravoval už v době SZ**, založil ji Kristus, **zjevnou se stala po vylití Ducha** a **dovršena bude na konci času**.*

LG 2:

„Věčný Otec podle zcela **svobodného** a tajemného záměru své **moudrosti a dobroty** stvořil celý svět a rozhodl se povznést lidi k **účasti na božském životě**.

Neopustil je ani po jejich pádu v Adamovi, ale poskytoval jim neustále pomocné prostředky ke spáse se zřetelem na Krista, Vykupitele, „jenž je obraz neviditelného Boha, **dříve zrozený, než celé tvorstvo**“ (Kol 1,15).

Všechny vyvolené však Otec před začátkem času „předzvěděl a předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho syna, **aby tak on byl první z mnoha bratří**“ (Řím 8,29).

A stanovil, že ty, kteří věří v Krista, **svolá vjedno ve svaté církvi**.

Ta byla už od počátku světa předobrazována a **podivuhodně připravována** v dějinách izraelského národa a ve Starém zákoně; když se naplnil čas, **byla založena** a stala se zjevnou vylitím Ducha; slavně **bude dovršena** na konci času.

Tehdy, jak čteme u svatých otců, **budou všichni spravedliví** počínaje Adamem – „od spravedlivého Ábela až k poslednímu vyvolenému“ – **shromážděni** ve všeobecné **církvi u Otce**.“

Struktura LG 1-9

- č. 2 – *Otcův plán spásy (stvoření, spása člověka, církve)*
- č. 3 – *Syn poslaný na svět*
- č. 4 – *Duch posvěcuje církev*
- č. 5 – *Boží království*
- č. 6 – *Různé obrazy církve*
- č. 7 – *Kristovo tajemné tělo*
- č. 8 – *Církev viditelná i duchovní*
- č. 9 – *Nová smlouva, nový lid:*
  - „V každé době a v každém národě je Bohu milý každý, kdo se ho bojí a jedná správně...”

Poslání církve

Ježíš začal **vytvářet svou církev** při hlásání **radostné zvěsti o božím království**. Království přichází s Kristem. V jeho slovech a skutcích. (viz **LG 5**)

Mk 1,15: „*Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.*“

Slovo Páně se přirovnává k semeni. Kdo je s vírou poslouchá, přijímá království. Semeno potom vlastní silou vzklíčí a roste až do doby žní (**Mk 4**).

Ježíšovy zázraky také ukazují, že Boží království už přišlo.

Lk 11,20: „*Vyháním-li zlé duchy prstem Božím, království Boží už k vám přišlo.*“

Kristus církev vybavil svými dary. **Ona sama je zárodek a počátek tohoto království.**

„Království“ v židovském jazyce není prostor ale **aktivní skutečnost** – děj (panování, velení).

Joseph Ratzinger: *Eschatologie, smrt a věčný život*

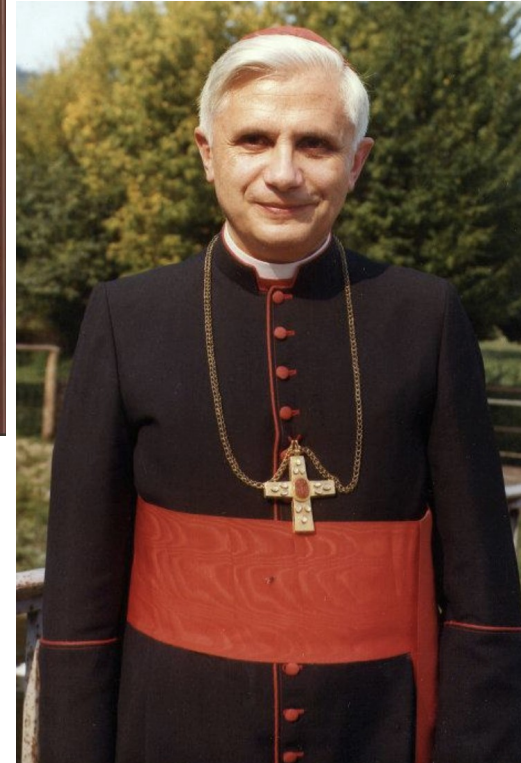
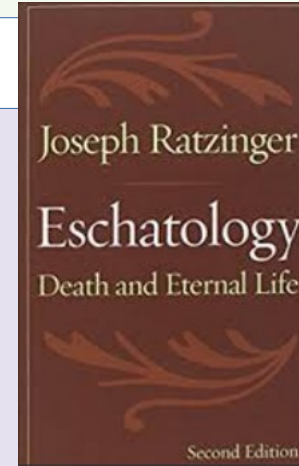
Různé představy příchodu mesiáše

1) *Věčné trvání Davidova království*

- Davidovská dvorská teologie – prorok Natanael.

2) *Přímý zásah Boha samotného*

- Zkušenost ostrých střetů velkých proroků s vládoucí dynastií.
- Zprostředkovaně u *Daniela* -- postava syna Člověka, *Deuteroizaiáš* – sluha Boží, *Zachariáš* – nauka o dvou mesiáších - knězi a králi.

LG 5:

„Tajemství svaté církve se projevuje v jejím založení. Pán Ježíš totiž začal vytvářet svou církev, když začal hlásat radostnou zvěst, totiž příchod Božího království, které bylo slíbeno odpradáвна v Písmě: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království“ (Mk 1,15; srov. Mt 4,17). Toto království se jasně projevuje lidem v Kristových slovech, v jeho skutcích a v jeho přítomnosti. Slovo Páně se přirovnává k semeni, které se zasévá na pole (srov. Mk 4,14): kdo je poslouchají s vírou a přiřadí se ke Kristovu malému stádu (srov. Lk 12,32), přijali už království. Semeno potom vlastní silou vzklíčí a roste až do doby žní (srov. Mk 4,26-29). Rovněž Ježíšovy zázraky dokazují, že království už přišlo na svět: „Jestliže vyháním zlé duchy prstem Božím, pak už k vám přišlo Boží království“ (Lk 11,20; srov. Mt 12,28). Především se však projevuje království přímo v osobě samého Krista, Syna Božího a Syna člověka, který přišel, „aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mk 10,45).

Když pak Ježíš umřel za lidi na kříži a vstal z mrtvých, projevil se jako Pán, Mesiáš a kněz ustanovený na věky (srov. Sk 2,36; Žid 5,6; 7,17-21) a vylil na své učedníky Ducha slíbeného Otcem (srov. Sk 2,33). Tak je církev vybavena dary svého zakladatele, věrně zachovává jeho příkazy lásky, pokory a sebezáporu a přijímá poslání hlásat království Kristovo a Boží a zakládat je u všech národů. **Ona sama je zárodek a počátek tohoto království** a všemi silami doufá a přeje si spojit se ve slávě se svým Králem.“

Z textů Písma i církevních dokumentů jednoznačně plyne, že vztah mezi církví a Božím královstvím je velmi těsný.

Ježíš sám své působení označil jako hlásání Božího království. Např.:

- **Mk 1,15:** „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“
- **Lk 11,20:** „Vyháním-li zlé duchy prstem Božím, království Boží už k vám přišlo.“

Zároveň založil církev, aby jeho slova šířila.

Z toho církev vyvozuje že, ona sama je zárodkem onoho království (LG 5).

